

Tabula Chronologica

A. M.	490	Ante Chr.
	cens. In Judæam tamen exercitum reducendo illo, subito Angeli Dei incursum 185000. Assyriorum interfecit. Quare Sennacherib Ninivem regreditur, ubi à duobus filiis suis neci traditus est.	
3292	Affaradon pro Sennacheribo regnat. Sub id facile tempus Baladan, sive Merodach-Baladan Rex Babyloniz de recuperata ab Ezechia valetudine per Legatos gratulans, simul de prodigio umbræ Solis retrogradæ instruit. Micheas Morasthites, & Nahum sub Ezechia oracula fundunt. Tartan, ab Assaradone missus, in Philisthos, Idumæos, & Ægyptios venit.	708
3294	Affaradon Sacerdotem Israeliticum mittit, instruendis Chutæis Sichem incolentibus. Ezechias moritur.	706
3306	Manasses regnat.	694
3323	Affaradon, Babylone captâ, duo Imperia, Assyrium, & Chaldæum in se conciliat.	677
3329	Manasses à Chaldæis captivus Babylonem traducitur.	661
3347	Holophernes variis gentibus bellum inferens, tandem in Judæâ à Judith interficitur.	653
3362	Manasses moritur, postquam diu ante (incertum tamen quo anno) à captivitate liberatus, in Judæam rediisset. Amon pro Manasse regnat, scelestissimus Princeps.	639
3363	Ammon moritur, eique Josias succedit.	637
3370	Sophonias, ineunte Josiæ Regno, munus Prophetæ auspicatur. Josias corrigendis populi moribus depravatis laborans, Domini cultum restituit.	630
3376	Jeremias, ab anno 13. Josiæ Prophetam agit.	624
3380	Liber Legis in Arario Templi ab Helcia Summo Sacerdote invenitur. Pecunia ad Templi reparationem colliguntur. Holda Prophetis imminetia in Regnum Juda mala prædicit.	620
3381	Solemnitas Paschalis à Josia unâ cum universo populo celebratur. Joel claret.	619
3394	echao Regi Ægypti, copias ad expeditionem in Carchamim ducenti, Josias resistens, lethali in prælio contracto vulnere, Jerosolymam translatus occumbit.	606
	Joachaz populi favore ad Regnum evehitur; sed mox ab expeditione suâ regressus, à Nechao amotus, Eliacimo fratri suo, & filio Josiæ Regnum relinquere coactus est.	
3395	Sub eo Rege Abacuc prophetiæ dono claret.	605
3398	Nabuchodonosor sub Chaldæorum jugo redacta Carchami, redux inde in Palestinam veniens, Jerosolymam obsidet. Eâ expugnata, Joakim ingenti tributo multatum regnare sinit. Daniel & socii Babylonem captivi abducuntur. 4. Reg. 23. 36. & 2. Par. 35. 5. 6. Jerem. 26. 1. & 46. 2.	602
3399	Jeremias oracula sua scriptis mandare incipit.	
3401	Sufannæ historia Babylone. Joakim à Nabuchodonosore desciscit.	601
	Nabuchodonosor immittit in ditionem Juda copias Chaldæis, Syris, & Moabiticis, universâ vastatâ regione 3023. Judæos captivos Babylonem adducit, anno Joakimi septimo. Vide 4. Reg. 24. 2. Jerem. 52. 28.	599
3402	Nabuchodonosor ingentem colossum per quietem videt; ejusque somnium Daniel interpretatur.	598
3403	Cyrus Cambyfis ex Mandane filius nascitur. Joakim, jugum iterum excutiens, in potestatem Nabuchodonosori veniens, occiditur; ejusque cadaver ferarum injuriis relinquitur. Anni 11. regnavit.	595
3406	Joachim sive Conias, vel Jeconias, pro Joakimo regnat.	594
3406	Nabuchodonosor, illatis in Jerusalem armis, trium mensium, & decem dierum obsidione Urbem capit. E toto verò populo partem captivam Babylonem traducit.	594
	Sedecias, avus Jechoniz, Rex à Nabuchodonosore renunciatur. Legati à Sedecia Babylonem mittuntur; qua occasione Jeremias ad Judæos captivos epistolam scribit.	
3409	Sarias & Baruch Babylonem à Sedecia mittuntur.	591
3410	Ezechiel Prophetæ munus in Chaldæâ auspicatur. Jerosolymam ab hostibus capiendam, atque Judæos dispergendos prædicit. Ezech. 4. & 5. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12.	590
3411	Sedecias cum Rege Ægypti clam agens, defectionem molitur.	589
3414	Tandem in apertam defectionem erumpit. Quare Nabuchodonosor, illatis in Jerusalem armis, obsidione illam premit. Audiens tamen Ægypti Regem auxiliares copias ad Sedeciam ducere, obsidione intermissâ in	586

Generalis Historiæ Biblicæ. 491

A. M.		A. Chr.
	in Ægyptios movet. Post hæc iterum urbem stringit. Toto hujus obsidionis tempore, triennii circiter spatio, Hieremias ab oraculis fundendis nunquam desistit.	
3416	Ezechiel in Chaldæâ versans, obsidionem hanc describit. Ezech. 11. & 12. Urbs capitur anno 11. Sedeciaz, die 9. mensis quarti, Julio, & Augusto respondentis.	584
	Sedecias noctis favore dilabatur, sed tandem in hostium manus incidens, Reblatam ad Nabuchodonosorem deducitur. Ejus jussu cæcitate multatus, Babylonem deductus est. Ita Prophetiæ conciliantur, quarum aliquid nunquam illum Babylonem visurum, quamvis ibi diem clausurus esset, prænunderunt: Ezech. 12. 13. ; aliæ verò visurum illum suis oculis Regem Babylonis, eamque Urbem ingressurum asserbant. Jerem. 32. 4. & 34. 3.	
	Jerusalem, & Templum die 7. quarti mensis incendio absumuntur. Judæi Jerosolymitani, atque ex universo Regno captivi in Transeuphratæam traducuntur.	
	Is exitus Regni Juda post 468. annorum spatum, quot ab inito Davidis regno numerantur; seu 388. à divisione Regni Juda, & Regni Jerusalem.	
	Initium 70. annorum captivitatis, juxta Jeremiaz oraculum. Jerem. 25. 11. & 29. 10.	
	Godolias reliquis populi præficatur.	
3417	Jeremias, post Godoliaz obitum, in Ægyptum à Judæis invitatus ducitur. In Ægypto prophetiæ dono claret. Jer. 44.	583
	Ezechiel in Chaldæâ contra captivos Juda prophetat. Ezech. 33.	
3419	Tyrus à Nabuchodonosore obsidetur, ejusque obsidionis spatio (tredecim enim annis duravit) Nabuchodonosor arma in Idumæos, Ammonitas, & Moabitas infert. Antiq. l. 10. c. 11.	581
	Abdias in Idumæam prophetat.	
3432	Tyrus à Nabuchodonosore capitur.	568
	Bellum Nabuchodonosoris in Ægyptios.	
3433	Post plura bella absoluta, Babylonem regreditur.	567
3434	Ingentem arborem per quietem videt.	566
3435	In bovem transmutatur.	565
3443	In pristinum restituitur.	557
3444	Aureo simulacro, à se erecto, cultum impendi præcipit. Tres socii Danielis in succensam fornacem injiciuntur. Nabuchodonosor moritur, post exactos in Regno 43. annos, ab obitu Nabonassari patris sui, qui decessit anno 3399.	556
3444	Evilmerodach, ejus filius, unius tantum anni spatio regnat.	555
3445	Huic filius Balthasar succedit.	555
	Viso Danielis quatuor mysticorum animalium. Dan. 7.	
3446	Cyrus, jugo servitutis excusso, assertis in libertatem Persis, Regis titulum assumit.	554
3448	Sacrilegum Balthasaris convivium. Occiditur.	552
	Darius Medas regnat pro Balthasare.	
3449	Prophetia Danielis de septuaginta hebdomadibus. Dan. 9. & 10.	551
3450	Darius, lato edicto, neminem, præter se unum, Deum coli præcipit. Daniel in foveam leonum immittitur.	550
3450	Cyrus evertendam Monarchiam Medorum aggressus, primò cum Medis congregitur, atque devicto Astyagi Regi Medorum, avo suo ex matre, Præfectum in Hircaniz concedit.	550
3455	Post hæc in Darium Medam avunculum suum movit; antea tamen Darii federatos, ac potissimum Cræsum Lidiaz Regem sub jugum mittendum suscipit.	545
3456	Babylonem obsidione premens, tandem capit.	544
3457	Judæos omnes manumittit, liberamque facit potestatem in Provinciam suam regrediendi, eodem anno, quo ipse in universum Orientem, Imperium prorogaverat.	543
3457	Historia Bel, & Draconis à Daniele occisi.	542
3458	Judæi à captivitate regressi, sacrificia in Templo Domini restitunt.	542
3475	Cyrus 70. annorum ætate senex moritur. Cambyfes regnat, à quo Cuthæi & Samaritanæ diductum, pro inhibendo Judæis Templi aedificio, extorquent.	525
3478	Cambyfes expeditionem in Ægyptum suscipit, quod bellum quinquennale fuit. Fratrem suum Smerdim interficit A. M. 3480.	522
3479	Cambyfes moritur.	521
3482	Septem Magi Imperium usurpant. Artaxata ex illis unus Judæis Templi aedificationem interdicat.	518
3483	Septem Persarum Optimates, initâ in Magos conspiratione, illos occidunt.	517

A. M.	492	Tabula Chronologica	A. Chr.
		Darius, filius Hystaspis, alio nomine Assuerus in Regem Persarum eligitur. Uxorem habuit Athossam filiam Cyri.	
3484		Aggeus prophetia munus exorsus, Judæos, quod in ædificatione Templi segniores essent, reprehendit.	516
3485		Judæi opus Templi resumunt.	515
		Circa idem tempus Zacharias prophetam agere incipit.	
3486		Darius, lato pro Judæis edicto, ædificationi favet.	514
		Hoc anno septuaginta anni captivitatis, à Jeremia prædicti, clauduntur, initio facti ab A. M. 3416.	
3487		Convivium Darii, sive Assueri, in quo Regina Vasthi repudio abjicitur.	513
3488		Ester ad Regias nuptias seligitur.	512
3489		Dedicatio Templi Jerosolymitani, curante Zorobabele conditi.	511
3495		Aman Regis favore pollere incipit.	505
3496		Excidium Judæorum jurato statuens, edictum Assueri ad eam rem impetrat.	504
		Ester abrogari illud à Rege impetrat.	
		Aman in eandem crucem agitur, quam Mardocheo paraverat.	
		Judæi de hostibus suis Suis, atque in toto latè Imperio Persarum ulciscuntur.	
3519		Darius, sive Assuerus moritur. Xerxes regnat.	481
3531		Xerxe vitâ functo, Artaxerxes succedit.	469
3537		Esdra, unâ cum pluribus Sacerdotibus, & Levitis gentis suæ, ab Artaxerxe Jerosolymam mittitur.	463
3538		Esdra tollendis, qui in populum irrepserant, abusibus operam impendens, alienigenas potissimum uxores dimittendas urget.	462
3550		Nehemias, factâ sibi ab Artaxerxe permissione, Jerosolymam, ad moenia, & januas ædificandas, se confert.	450
		Dedicatio moenium Jerosolymæ.	
3551		Plures familia ex agro in Urbem transmigrant, agente Nehemiâ.	
		Israëlita tandem ab alienigenis uxoribus recedunt.	
		Fœdus Israël cum Domino, Nehemiâ conciliante.	
3563		Nehemias ad Artaxersem regreditur.	437
3565		Post hæc iterum in Judæam se restituit, ubi variis tollendis abusibus laborat.	435
		Zacharias, & Malachias, quem aliqui cum Esdra confundunt, sub Nehemia prophetant.	
3580		Nehemias moritur.	420
		Eliashb Summo Sacerdoti sub Nehemia, Jojada sive Judas sufficitur; Judam Joathan excipit; quo in Templo à Jesu fratre suo sublato, dignitas ad Jaddum, sive Jeddiam transit. Certum obitûs horum Sacerdotum tempus ignoratur. Videtis laterculum Summorum Sacerdotum in Dissertatione, v. Sacerdotum.	Ante Ær. vulg. 424
3654		Artaxerxes Ochus plures in Ægypto captos Judæos captivos in Hircaniam transmittit.	346
3671		Alexander Magnus in Asiam transit.	329
3672		Tyrum obsidione premens, à Jaddo Summo Sacerdote eadem sibi præstari, quæ Judæi antea Persis consueverant, postulat. Jaddus recusat.	328
3672		Alexander, Jerosolymam veniens, Summum Sacerdotem observat; Judæis favet, eosque singulis annis Sabbaticis à tributis eximit. Samaritani erigendi Templi in montem Garizim facultatem ab Alexandro impetrant.	328
3673		Alexander, post subactam Ægyptum, cum per Phœniam regrederetur, similem ac Judæis à tributis septimo quoque anno exemptionem Samaritanis concedit.	327
3674		Darius Condomanus Regum Persarum ultimus moritur.	326
3681		Alexander Magnus, primus Monarchiæ Græcorum in Oriente author, moritur.	319
3684		Judæa primùm Regibus Syriæ cedit.	
		Dein Ptolemæus Lagus iure armorum sibi illam vendicans, maximam Judæorum copiam in Ægyptum traducit.	
3690		Antigonus, pulso Ptolemæo Lago, eandem Provinciam recipit.	316
3692		Ptolemæus Lagus, Demetrio filio Antigoni ad Gazam devicto, iterum Judæam obtinet.	310 308
		Post hæc pristinus Judææ status sub Regibus Syriæ redit; quibus aliquo temporis spatio Judæi tributa persolvunt; Regibus tamen Ægypti sub Ptolemæo Philadelpho parent, si Historiæ Versionis Septuaginta fides saltem aliqua constet.	
3727		Versio Septuaginta circa A. M. 3727. adornata fertur.	273
3743		Antiochus Deus, qui Syriæ Regnum inivit A. M. 3743. jus Civitatis in univêrsâ ditione sua Judæis concedit, quemadmodum & Græci eadem Regi subjecti obtinebant.	257

A. M.	Generalis Historiæ Bibliæ . 493	A. Chr.
3738	Ptolemæus Evergetes Syriam, & Judæam occupat.	242
3682	Jaddo Summo Sacerdoti vitâ functo A. 3682. succedit Onias I., cui A.	318
3702	3702. Simeon Justus substituitur. Ille decedens A. 3711. Oniam II.	298
3711	adhuc ætate imbecillem relinquit; quare Eleazar, patruus ipsius, Sacerdotalibus muneribus præstandis ejus loco destinatur. Eleazar	289
	30. annorum spatio Sacris præfuit; eoque Pontifice Versio Septuaginta adornata fertur.	
3744	Post obitum Eleazari A. 3744. Summum Sacerdotium ad Manasse.	256
	desertur, fratrem avi Oniæ, & germanum Jaddi.	
3772	Manasse vitâ functo A. 3772. ad Oniam II. jure postliminii dignitas	229
	redit.	
Anno incerto	Onias, non soluto 20. talentorum tributo, Ægypti Regem in se concitat. Josephus ejus nepos gratiam Regis inens, omnia Cœlesyriæ, Phœnicia ac Samaria & Judæa tributa conducit.	
3783	Ptolemæo Evergete Ægypti vitâ functo, Ptolemæus Philopator succedit.	217
3785	Onias II. Summus Sacerdos moritur. Simon II. Sacerdotium init.	215
3786	Bellum Antiochi Magni in Ptolemæum Philopatorem.	214
	Victoria Ptolemæi in Antiochum.	
	Ptolemæus Philopator vi in Templum Jerosolymitanum ingredi tentans, à Sacerdotibus impeditur.	
	In Ægyptum regressus, lato in Judæos edicto, vel avitam Religionem deserere, vel sub elephantum pedibus proculcatus vitâ cedere cogit. Deus tamen à præsentissimo periculo fidelem sibi populum prodigio liberat. Vide tertium librum Machabæorum.	
3788	Ægyptiis in Philopatorem descendentibus, Judæi Regem tuentur.	212
3800	Ptolemæus Philopator occumbit. Ptolemæus Epiphanes 3. vel 4. annorum puer rebus præficitur.	200
3802	Antiochus Magnus ditioni suæ Phœniam, & Judæam adjicit.	198
3806	Scopas, Dux exercitus Ptolemæi Epiphanis, captus ab Antiocho Provincias recuperat.	194
3807	Antiochus magnus, post relatum de Scopa victoriam, à Judæis Jerosolymæ excipitur.	193
3805	Simon II. Summus Sacerdos moritur. Onias III. sacris præficitur.	195
Anno incerto	Arius, Lacedæmoniæ Rex, datis ad Oniam III. literis, mutuo cognationis vinculo Judæos, & Lacedæmonios adstrictos agnoscit.	
3812	Antiochus Magnus datâ in conjugem Ptolemæo Epiphanis Regi Ægypti Cleopatram filiam suæ Cœlesyriam, Phœniam, Judæam, & Samariam in dotem assignat.	188
3815	Antiochus, suscepto cum Romanis bello, prælio victus, maximâ Regni sui portione expoliatur. Syriam tamen, & Judæam servat.	185
3817	Fato cedens, Seleucum Philopatorem successorem relinquit.	183
	Antiochus, deinde Epiphanes dictus, alter ejus filius, obses Romæ detinebatur.	
3828	Heliodorus à Seleuco missus, in Judæam venit, diripiendo Ærario Templi Jerosolymitani. Sed ab Angelo flagris cæsus, ab incepto desistere cogitur.	172
	Onias III. Antiochiam ire compellitur, quò se à calumniis sparsis purgaret.	
	Seleucus filium suum Demetrium Romam mittit, ut obses teneatur pro Antiocho fratre suo, qui 14. annorum spatio ibidem manserat.	
3829	Antiocho in Syriam reduce, Seleucus in insidias Heliodori, regnum affectantis, incidens, occiditur.	171
	Antiochus, vix in Provinciam veniens, tanquam numen aliquod à Syris excipitur: inde viro nomen Epiphanes.	
3831	Jafon filius Simonis II. & frater Oniæ III. Pontificum ejus ætatis, supremam Dignitatem pecuniâ ab Antiocho Epiphane obtinet.	169
3831	Judeorum plures, avitâ religione desertâ, ad Græcorum sacra transeunt.	169
3831	Antiochus Epiphanes expeditionem in Ptolemæum Philometorem Regem Ægypti parans, summo honore Jerosolymam veniens excipitur.	166
3834	Menelaus pretio à Jafone oblato 300. argenti talenta adjiciens, supremam Sacerdotii dignitatem sibi ab Epiphane comparat.	166
3834	Sed huc pecuniæ solvendæ impar, à Sacerdotio removetur, & Lyfimachus ejus frater substituitur.	166
3834	Menelaus in suas partes pertracto Andronico, qui, absente Antiocho, Antiochiæ Præfectum agebat, Oniam III. Summum Sacerdotem occidendum procurat.	166
3834	Lyfimachus Ærarium Templi Jerosolymitani diripiens, in eodem Templo interficitur.	166
	Eodem anno, Antiocho bellum in Ægyptum parante, prodigia quamplura in aere supra Jerusalem visa sunt.	
	Sparso de obitu Antiochi in Ægypto rumore, Jafon coram moenibus Je.	